

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Derflem ve věci

žalobce: **P. V.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlím Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Městský úřad Kadaň**
sídlím Mírové náměstí 1, 432 01 Kadaň

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o přestupku vedeném u žalovaného
pod sp. zn. OVV-DOP/196/2024/Srb (přestupkový spis: DOSRB 52/2024-156)

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Soud obdržel dne 13. 2. 2026 žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o přestupku vedeném u žalovaného pod sp. zn. OVV-DOP/196/2024/Srb (přestupkový spis: DOSRB 52/2024-156). Žalobce se podanou žalobou domáhal uložení povinnosti žalovanému zaslat příkaz žalovaného ze dne 18. 6. 2024, č. j. OVV-DOP/196/2024/Srb, zástupci žalobce Mgr. Václavu Voříškovi, advokátovi. Dle žalobcova názoru žalovaný v přestupkovém řízení pochybil tím, že plnou moc udělenou žalobcem shora uvedenému advokátovi nezaložil do správního spisu tohoto přestupkového řízení, v důsledku čehož žalovaný doručoval příkaz přímo žalobci namísto jeho zástupci. Žalobce svého zástupce o obdržení příkazu neinformoval; zástupce se tak o jeho vydání dozvěděl až dne 24. 7. 2024 při nahlédnutí do správního spisu u žalovaného, přičemž požádal o doručení příkazu a podal proti němu odpor. Dle žalobce však žalovaný zmíněný příkaz jeho zástupci nedoručil a v řízení o přestupku nepokračoval, neboť žalovaný vychází z názoru, že odpor byl podán opožděně a přestupkové řízení je pravomocně skončeno.
- Soud se nejdříve zabýval otázkou, zda žaloba byla podána včas. Soud připomíná, že v tomto případě se jedná již o třetí žalobu ohledně téže žalobcovy záležitosti, kdy žalovaný nepokračuje v předmětném přestupkovém řízení, jelikož považuje přestupkové řízení za pravomocně skončené, přičemž odpor podaný zástupcem žalobce považuje za opožděný.
- Dne 23. 9. 2024 podal žalobce ke zdejšímu soudu žalobu, která byla vedena pod sp. zn. 141 A 27/2024. V uvedené žalobě se žalobce alternativně domáhal zrušení zmíněného příkazu a ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v nesprávně vyznačené doložce právní moci. Již v uvedené žalobě uváděl žalobce tytéž skutečnosti jako

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v nyní posuzované věci, že se zástupce žalobce dozvěděl o vydání příkazu až při nahlížení do spisu dne 24. 7. 2024 a následně proti němu podal odpor. Uvedená žaloba byla odmítnuta pro vady usnesením soudu ze dne 24. 2. 2025, č. j. 141 A 27/2024-58.

4. Další žalobu, tentokrát nečinnostní, podal žalobce ke zdejšímu soudu dne 26. 6. 2025, přičemž věc byla vedena pod sp. zn. 141 A 32/2025. V uvedené žalobě se žalobce domáhal téhož jako v nyní posuzované věci, tedy uložení povinnosti žalovanému zaslat příkaz žalovaného ze dne 18. 6. 2024, č. j. OVV-DOP/196/2024/Srb, zástupci žalobce Mgr. Václavu Voříškovi, advokátovi. V uvedeném řízení soud vyzýval žalobce k odstranění vady žaloby spočívající v nesprávně formulovaném žalobním petitu. Soud ve výzvě tehdy vysvětloval žalobci, že žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu se lze domáhat pouze vydání meritorního rozhodnutí, nikoli však doručení příkazu. Žalobce však zmíněnou vadu ve stanovené lhůtě neodstranil, pročež soud jeho žalobu odmítl usnesením ze dne 11. 2. 2026, č. j. 141 A 32/2025-28. Teprve po odmítnutí žaloby žalobce opravil žalobní petit a domáhal se uložení povinnosti žalovanému vydat ve zmíněném přestupkovém řízení rozhodnutí ve věci samé. Tato oprava žalobního petitu však již byla bezpředmětná, jelikož žaloba byla již dříve odmítnuta.
5. Podle § 79 odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*
6. Podle § 80 odst. 1 věty první s. ř. s. *žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.*
7. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 3 téhož paragrafu platí, že připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Dále podle odst. 4 téhož paragrafu lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Podle odst. 5 uvedeného paragrafu, nestanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout. Žádost je třeba podat do dvou týdnů po odpadnutí překážky a je třeba s ní spojit zmeškaný úkon. Lhůtu určenou soudem může obdobně předseda senátu také prodloužit.*
8. Žalobce se nyní posuzovanou nečinnostní žalobou domáhal uložení povinnosti žalovanému zaslat příkaz žalovaného ze dne 18. 6. 2024, č. j. OVV-DOP/196/2024/Srb, zástupci žalobce Mgr. Václavu Voříškovi, advokátovi. V žalobě bylo uvedeno, že zástupce žalobce se dozvěděl o vydání příkazu až dne 24. 7. 2024 při nahlédnutí do správního spisu u žalovaného, přičemž následně podal proti němu odpor. V žalobě nebylo uvedeno, který den přesně byl odpor podán, přičemž přestupkový spis nemá soud nyní k dispozici. Nicméně ze skutečnosti, že žalobce se o podání odporu jeho zástupcem zmiňoval již v žalobě ze dne 23. 9. 2024 (sp. zn. 141 A 27/2024), lze usuzovat, že nejpozději musel odpor podat před podáním uvedené žaloby (22. 9. 2024), čímž měl být příkaz k uvedenému dni zrušen. Žaloba v nyní

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

posuzované věci vychází z toho, že žalovaný měl zaslat zástupci žalobce předmětný příkaz a s ohledem na zrušení příkazu podaným odporem měl žalovaný následně vydat rozhodnutí ve věci. Počátek roční lhůty pro včasné podání žaloby se odvíjí ode dne, kdy podle žalobních tvrzení či jiných skutečností měla marně uplynout lhůta k vydání rozhodnutí o přestupku.

9. Podle § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich *pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení.*
10. Soud je toho názoru, že mělo-li podle žaloby (a výše uvedených skutečností) nejpozději dne 22. 9. 2024 dojít ke zrušení příkazu podaným odporem, měl žalovaný navazující rozhodnutí o přestupku vydat nejpozději do 60 dnů od zrušení příkazu, tj. do čtvrtka 21. 11. 2024. Konec jednoleté lhůty k podání žaloby proto připadl na pátek 21. 11. 2025. Jelikož žaloba byla u soudu podána až dne 13. 2. 2026, byla podána opožděně. Soud podotýká, že lze předpokládat, že odpor podaný zástupcem žalobce byl podán dříve než 22. 9. 2024, což by se dalo zjistit přesně z přestupkového spisu. Soud však nepovažoval za potřebné zjišťovat přesné datum podání odporu, neboť je to nadbytečné, když ze skutečností uvedených shora je nepochybné, že odpor musel být podán před podáním žaloby ve věci sp. zn. 141 A 27/2024.
11. Vzhledem k tomu, že spolu s žalobou v této věci nebyla doložena plná moc pro zástupce žalobce, vyzval soud zástupce žalobce přípisem ze dne 11. 3. 2026, č. j. 175 A 3/2026-4, aby plnou moc předložil. To zástupce žalobce splnil, když plnou moc předložil jako přílohu podání ze dne 17. 3. 2026. Ve zmíněném podání zástupce žalobce uvedl i stručnou argumentaci k včasnosti podání žaloby. V této argumentaci se zástupce žalobce vracel k situaci v soudním řízení sp. zn. 141 A 32/2025, které skončilo odmítnutím žaloby (viz výše), přičemž dovozoval, že v důsledku pochybení soudu v řízení sp. zn. 141 A 32/2025, je třeba nahlížet na situaci tak, že žalobce řádně pokračoval v uplatňování svého nároku a tudíž nemohlo dojít k uplynutí lhůty pro podání žaloby.
12. S uvedenou argumentací žalobce soud nesouhlasí. V předchozí věci sp. zn. 141 A 32/2025 byl sice žalobou na ochranu proti nečinnosti uplatňován stejný nárok, což ovšem neznamená, že by žalobou ve věci sp. zn. 141 A 32/2025 došlo k přerušení či stavení běhu lhůty pro podání žaloby v nyní posuzované věci. Soud nesouhlasí se žalobcem, že by došlo k pochybení soudu v řízení sp. zn. 141 A 32/2025. V uvedeném řízení došlo k odmítnutí žaloby usnesením ze dne 11. 2. 2026, č. j. 141 A 32/2025-28, ve kterém soud vysvětlil z jakých důvodů žalobu odmítl, přičemž mimo jiné uvedl: „*V nynější věci žalobce žádal o prodloužení lhůty k odstranění vady žaloby z důvodu pracovní neschopnosti jeho zástupce. Soud konstatuje, že v daném případě odstranění vady žaloby spočívající ve změně žalobního petitu bylo jednoduchým úkonem, kdy místo doručení příkazu zástupci žalobce by žalobou mělo být požadováno vydání meritorního rozhodnutí v přestupkovém řízení. Úprava žalobního petitu by byla textově kratší než samotná omluva. Navíc má soud i pochybnosti v tom směru, že by tak zásadní zákonný požadavek na žalobní petit u nečinnostní žaloby (§ 79 odst. 1 s. ř. s.) nebyl znám zástupci žalobce, který je advokátem, a tedy profesionálem v oboru práva. Místo sepisu omluvy mohl tedy zástupce žalobce snadno upravit žalobní petit, byť byl údajně v pracovní neschopnosti. Soud dále podotýká, že ačkoli již uplynul týden od podání žádosti o prodloužení lhůty, neobdržel dosud potvrzení o pracovní neschopnosti zástupce žalobce, které mělo být doloženo následujícího dne po podání žádosti, jak avizoval zástupce žalobce v žádosti.*“ Z citovaného textu je zřejmé, že k odmítnutí žaloby nedošlo primárně kvůli nepředložení potvrzení o pracovní neschopnosti zástupce žalobce, nýbrž z důvodu, že zástupce žalobce mohl snadno opravit žalobní petit a bylo by to pro něj jednodušší než sepisovat omluvu. Situace, kdy zástupce žalobce v nyní posuzované

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

věci podal žalobu se stejnou chybou žalobního petitu (viz níže) působí na soud až dojemem schválnosti. Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že rozhodně nelze hovořit o situaci, že by žalobce řádně pokračoval v uplatňování svého nároku. Nadto soud podotýká, že zástupce žalobce neuvedl ve své argumentaci žádné zákonné ustanovení, o které opírá svou argumentaci o zachování lhůty pro podání žaloby. Proto soud nepovažuje uvedenou argumentaci žalobce za správnou a důvodnou.

13. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud odmítl žalobu dle § 46 odst. 1 písm b) s. ř. s., jelikož byla podána opožděně.
14. Pro úplnost soud podotýká, že nepovažoval za potřebné vyzývat žalobce k odstranění vady žaloby spočívající v nesprávně formulovaném žalobním petitu, když nečinnostní žalobou se lze domáhat pouze vydáním meritorního rozhodnutí, nikoli uložení povinnosti doručit příkaz. Odstranění této vady by nic nezměnilo na závěru soudu o opožděnosti žaloby. Navíc soud připomíná, že stejnou vadou trpěla i žalobcova předchozí žaloba vedená pod sp. zn. 141 A 32/2025, kdy v rámci uvedeného řízení soud vyzýval žalobce k odstranění vady žaloby a vysvětloval mu, jaký petit je přípustný, avšak žalobce žalobní petit opravil až po odmítnutí žaloby (viz výše). V nyní posuzované věci pak žalobce zcela nepochopitelně podal žalobu se stejnou chybou v žalobním petitu.
15. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. Výrokem III. tohoto usnesení soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož žaloba byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 1. dubna 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

JUDr. Jiří Derfl v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.